

(ร่าง)

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองโพ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือ
ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓.....

เทศบาลตำบลหนองโพ

อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

(ร่าง)
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษา
สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

(ร่าง)
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองโพ
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลหนองโพ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลหนองโพ และผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี จึงตรา เทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลหนองโพ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลหนองโพ ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่ สำนักงานเทศบาลตำบลหนองโพแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลหนองโพ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลหนองโพ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลหนองโพ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด ดังนี้

๑.๑ พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรม และเขตประชาชนหนาแน่นเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย ปลาปิ่นยา คางคกไฟ กูพิชและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น อย่างเด็ดขาด

๑.๒ พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย ปลาปิ่นยา คางคกไฟ กูพิชและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น อย่างเด็ดขาด

๑.๓ ศาสนสถาน วัด โรงเรียน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานเทศบาลตำบลหนองโพ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานที่ราชการอื่นๆ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย ปลาปิ่นยา คางคกไฟ กูพิชและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น อย่างเด็ดขาด

๑.๔ ที่สาธารณะ ถนนสาธารณะ ทางเดินรถโดยสารประจำทาง บริเวณแม่น้ำ ลำคลองทุกสาย และที่สาธารณะอื่นๆ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย ปลาปิ่นยา คางคกไฟ งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คน และสัตว์เลี้ยง สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น อย่างเด็ดขาด

๑.๕ สถานที่ที่ไม่ใช่เคหสถานของตน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย ปลาปิ่นยา คางคกไฟ งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น อย่างเด็ดขาด

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๒.๑ พื้นที่นอกจากที่ระบุในข้อ (๑) พื้นที่อยู่อาศัยหนาแน่น ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้เกินจำนวน ดังนี้

(๑) ช้าง ม้า งู จระเข้ ประเภทละไม่เกิน ๓ ตัว

(๒) โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ประเภทละไม่เกิน ๕๐ ตัว

(๓) นก เป็น ไก่ ห่าน ประเภทละไม่เกิน ๒๐๐ ตัว

(๔) สุนัข แมว ประเภทละไม่เกิน ๖ ตัว

(๕) สัตว์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากที่ระบุในข้อ (๑)-(๔) ต้องได้รับความเห็นชอบ

จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

๓.๑ พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่น เป็นที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ดังนี้

ก. การเลี้ยง โค กระบือ สุกร แพะ แกะ จำนวนไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

ข. การเลี้ยง นก เป็ด ไก่ ห่าน จำนวนไม่เกิน ๔๐๐ ตัว

สัตว์อื่นๆ นอกเหนือจากข้อ ก-ข ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการ ดังนี้

สถานที่ตั้ง

๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำ สาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

อาคารและส่วนประกอบ

๑) อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด

๒) พื้น ต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่าย ไม่เอะอะแอะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นพื้นคอนกรีตและมีความลาดเอียง เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๓) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๔) คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๕) การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ถ่ายเทให้เพียงพอ

การสุขาภิบาลทั่วไป

๑) การระบายน้ำ

(๑) รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลสะดวก

(๒) น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๒) การกำจัดมูลสัตว์

(๑) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๒) ถ้ามีการสูบน้ำไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓) ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๔) การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

(๕) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(๖) ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๓) การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝังป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๕ ในกรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัติโดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลหนองโพ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์ .

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาดำวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลหนองโพ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๗ ให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองโพ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจในการออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 22 ม.ค. 2563

(ลงชื่อ).....

(นายพีรณัฐ มารศรี)

นายกเทศมนตรีตำบลหนองโพ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(นายชยาวุธ จันทร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี